

El verano de Cody

Títol original: *Driveways* **Direcció:** Andrew Ahn **Guió:** Hannah Bos, Paul Thureen **País:** EUA **Durada:** 84 min **Any:** 2019 **Gènere:** Drama
Interpretació: Hong Chau, Lucas Jaye, Brian Dennehy **Música:** Jay Wadley
Fotografia: Ki Jin Kim **Distribuïdora:** Flamingo Films **Estrena a Espanya:** 30/04/2021
No recomanada per a menors de 7 anys
Versió original subtitulada en espanyol

SINOPSI

Després de la mort de la seva germana, la Kathy i el seu fill de 8 anys Cody van a la petita població on vivia per recollir-ho tot i vendre la casa. Mentre la Kathy està ocupada netejant-ho tot, en Cody passa el temps pel veïnat. Així coneixerà el vell Del, amb qui entaurarà una amistat especial. (FilmAffinity)

CRÍTICA

El verano de Cody, pel·lícula seleccionada per inaugurar l'Americana'21, és el segon llargmetratge dirigit pel realitzador nord-americà Andrew Ahn. Nominada a dos premis en els Independent Spirit Awards i inclosa en el top 10 de les millors pel·lícules independents de l'any de la National Board of Review, la seva història és senzilla, petita, però delicada i emotiva; sap tocar la fibra i commoure sense caure en drames forçats i eludint els tòpics.

El guió ens presenta tres personatges en un moment delicat de les seves vides: d'una banda, la Kathy i el seu fill de 8 anys, en Cody, després de la mort de la germana d'ella, amb la qual amb prou feines mantenien relació, arriben al poble on vivia per fer-se càrrec de les seves pertinences i vendre la casa; de l'altra, el seu veí Del, un ancià veterà de guerra que viu sol des de la mort de la seva dona. L'amistat que sorgeix entre ells els ajudarà a avançar en el seu creixement interior; les trobades, les converses, l'empatia i l'afecte mutu com a forma de superar la soledat, la tristesa, la por o el dolor després d'una pèrdua.

El verano de Cody, en tot just 80 minuts i sense efectismes melodramàtics, sap tocar la fibra i emocionar-nos. Gràcies a un guió mesurat i a unes interpretacions molt ajustades (especialment la de Brian Dennehy en el seu últim paper), ens demostra que moltes vegades menys és més i que les històries lluminoses són actualment més necessàries que mai.

Oriol Rubio – revistayoung.es